

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.,
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cismădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

Indiferentismul „națiunei”.

(top.) Într-unul din numerele sale mai recente, „Pesti Hirlap” se tânguiește amar, că „națiunea” singură alcătuitoare de stat, e cuprinsă de boala grea a indiferentismului politic, care negreșit are să ducă nobila „națiune” la desastru, dacă nu la pierire.

Constată numitul ziar, că „națiunea” nu se mai bucură și nu se mai revoltă de nimica; nu aude, nu vede, nu simte nimica; cu un cuvânt a devenit apatică, în măsura cea mai mare.

În fond e aceeași constatare, pe care a făcut-o și Ugron în fața parlamentului maghiar. Numai cuvintele sunt altele.

E de interes pentru noi articolul din „Pesti Hirlap”, din mai multe puncte de vedere; în prima linie însă pentru faptul, că toate adevărurile cuprinse în el sânt urmări firești ale politicei, de răsăd și de clică, inaugurată cu atâta „pricopere” din partea lui Tisza, și continuată cu atâta dibăce din partea lui Bánffy, discipulul lui Tisza; iar ziarul în care se constată lucrurile acestea, — decadența și indiferentismul „națiunei”, singure alcătuitoare de stat, — e tocmai organul grupărilor tiszaiște și bánffyște din partidul guvernamental!

Va să zică, am ajuns să vedem cum stăpânitorii noștri încep să se pămănuiească singuri pentru faptele lor, pentru politica lor din trecut, care a dat naștere prezentului.

Căci ce alta e constatarea, că lumea nu mai ia astăzi parte la alegeri, pentru că „vede și știe că ori-ce luptă e de prisos”, — decât pămănuirea, din partea organului tiszaișt, a sistemului de alegere, introdus în țeară tocmai din partea tiszaiștilor.

Ce alta e constatarea, că în Ungaria nu este opinie publică, care se facă posibilă poporului controlarea acțiunilor puterii de stat și cooperarea sa, la toate chestiile de stat; opinie publică, care să zdrobească în cas de lipsă lanțurile absolutismului, ci locul ei îl ține lășitatea și apatia: decât verdictul cel mai zdrobitor dat tiszaiștilor din partea organului propriu de publicitate, pentru criminala lor politică, care a făcut să amuțisească adevărata opinie publică în Ungaria!

O spune „Pesti Hirlap” și aceea, că puterea de stat poartă vina în prima linie pentru trista stare de indiferentism a „națiunei”; dar o parte din responsabilitate o aruncă și asupra opozității. Toate partidele din țeară sânt de vină; pentru-că:

— „Partidele, în bună înțelegere, au stîrpit din țeară ori-ce forță politică; au făcut imposibil ori-ce factor, care nu era reprezentat în parlament. S'a dat din adins publicului astfel de educație, care se-l facă să rămână politicește nematur, și să rămână laș, pentru-ca „conducătorii” se poată da cu atît mai ușor pe savanții și pe eroii! S'a creat din adins o astfel de opinie publică, care să fie numai stafaj sîrbătoresc, pe seama oamenilor mari; o opinie publică, care sbiară la poruncă, se indignează și se îmblânzește la poruncă. Adevărata opinie publică, care nu e slugă ci stăpîn; nu ascultă orbește și poruncește: a fost zdrobită și sfărîmată, cu puteri unite! Da; cu puteri unite. Pentru-că, dacă e adevărat, că în prima linie puterea de stat, prin exploatarea păcătoasă a politicei, a omorît în sinul cetățenilor încrederea în propria lor putere; a omorît libertatea opinioanelor și curajul de luptă: nici celelalte partide nu se pot da la o parte din calea responsabilității.”

Astfel se judecă astăzi stăpânitorii noștri, ei pe ei, pentru păcatele lor din trecut și bine să judecă. Ieri Ugron, astăzi „Pesti Hirlap”. Și bine a vorbit Ugron și bine vorbește, și adevăr vor-

bește și gura păcătoșului dela „Pesti Hirlap”; ear în fața propriei sale osânde, în fața verdictului atît de zdrobitor adus politicei maghiare inaugurată de Tisza Kálmán, ori-ce comentariu din partea noastră devine superfluu. Nu comentăm deci, ci aprobăm, pur și simplu. Dar' aprobăm, ne întrebăm, cum de guvernânții noștri se bocesc numai și se învinovătesc reciproc pentru relele isvorite din politica lor din trecut, — ear' la schimbarea politicei păcătoase nu se gîndesc de loc?

Pentru-că știu, că în momentul în care se schimbă sistemul de alegere, și se dă posibilitatea manifestării adevăratei opinii publice — s'a isprăvit cu domnia lor.

Pentru-că știu, că statul ungar nu-l formează numai „națiunea” singură alcătuitoare de stat, ci popoarele toate, cari locuiesc în stat; și acestea, dându-li-se posibilitatea de a se manifesta, ar da naștere unui curent care ar mătura și sistemul și pe susținătorii de astăzi ai sistemului dela suprafața vieții politice, pentru totdeauna.

De aceea se bocesc numai, se învinovătesc numai reciproc, dar' nu schimbă nimic; rămân și mai departe în mocirla păcatelor din trecut, chiar și cu risicul de a se îneca în ele.

Natural, că din o astfel de conduită politică nu se poate naște alta decât indiferentismul și apatia constatată la nobila „națiune” alcătuitoare de stat.

Va fi ori nu indiferentism și apatie, aceea ce simte astăzi „națiunea” față de actualele stări politice din țeară — nu știm. Știm însă, că popoarele cari nu aparțin „națiunei” și cari formează majoritatea țerei acesteia, nu sînt nici indiferente și nici apatice. Sentimentele de cari ele sînt cuprinse în fața stărilor de lucruri provocate de politica maghiară e — scârba și disprețul!

Sibiu, 2 Dec. n.

Audiență. Monarhul a primit Joi în lungă audiență privată pe prim-ministrul maghiar Széll Kálmán, care dela palat a mers de-adreptul la ministrul comun de externe, contele Goluchowski, cu care a avut o lungă întrevvedere.

Spesele comune. Guvernul comun a prezentat delegațiunilor bugetul speșelor comune și toate rapoartele aparținătoare la buget. Din ele reiese că cheltuielile comune se urcă la suma de 337,347.501 coroane; 212,397.412 coroane din acestea sînt vor acoperi din veniturile vămilor. Rămâne deci ca 124.950.089 coroane să le acopere Austria și Ungaria. Conform cotei de 34.4%, Ungaria va plăti deci 73,064.700 coroane din speșele comune ale anului viitor.

Din Austria. Eveniment mare s'a întîmplat la Viena. Multele și lungile pertractări și conferențieri au avut de urmare, că Nemții și Cehii s'au învoit să fină o conferință comună în care să caute modalitățile unei înțelegeri și împăcări. Și conferința mixtă s'a finut, sub președinția lui Tavorski, președintele comitetului permanent al „dreptei”. Deși mai sînt multe pedeci de delăturat, faptul în sine luat, că s'a făcut primul pas pentru a se ajunge la o înțelegere, e destul de îmbucurător. La conferința mixtă au luat parte douăzeci și șapte de deputați, aparținători ambelor naționalități certe, cari „și-au dat însă cuvîntul de onoare că nu vor divulga nimica din ceea-ce se vorbește în conferință; și de aceea nici nu se știe nimica decât numai atîta că conferința s'a finut.

Națiunea nu se mișcă. Mai mulți cetățeni indignați din Dobrișin, au cerut în scris, ca consiliul comun al orașului, în care a făcut Kossuth detronarea dinastiei habsburgice, să adreseze

representațiune energică parlamentului maghiar, ca nu cumva să se învoiască la — urcarea cotei. Cererea lor s'a pertractat în ultima ședință a consiliului comun, și cu 76 de voturi contra 47 s'a decis trecerea la ordinea zilei și punerea rugărei în arhiv. Dacă nici patrioții din Dobrișin nu se mai mișcă, e semn că „națiunea” e într-adevăr — apatică.

Dieta croată. Joi s'a făcut deschiderea dietei croate. S'a celvit rescriptul regal, care se convoacă dieta și se declară sesiunea actuală de deschisă. Rescriptul l-au ascultat toți deputații în picioare; singur deputatul Potocniak l'a ascultat șezînd. S'au prezentat dietei mai multe petițiuni din partea Sîrbilor, în chestia folosirii tricolorului lor național, în chestia egalei îndreptățiri a altăbelului cirilic, și în chestia școalelor confesionale sîrbești. S'a prezentat bugetul pe anul ce vine, și proiectele referitoare la provisorul pe un an, cu privire la legarea pachului financiar cu Ungaria.

Achitat — Confiscat!

— Sentința dela Alba-Iulia. —

După o pertractare de două zile întregi tribunalul din Alba-Iulia, a adus, în procesul intentat dlui T. Liviu Albini, o sentință, care pune în adevărata sa lumină motivele de care se conduc cercurile domnitoare ungurești, și nu va întârzia a provoca o vie indignare la întreg poporul românesc.

Ieri seara la orele 6^{1/2}, tribunalul din Alba-Iulia a enunțat următoarea sentință:

1. Acusatul T. Liviu Albini, este achitat în lipsa dovezilor de acusa defraudării.

2. Dar' e declarat de vinovat pentru transgresiunea ordinului ministerial, prin care s'a oprit colectarea de bani în favorul unui monument lui Avram Iancu, și osîndit pentru aceasta la 15 zile arest, 100 fl. amendă, și purtarea speșelor de proces.

Zilele de arest se socotesc împlinite prin arestul preventiv, ce acuzatul l'a suportat în decurs de 13 luni; ear' amenda de bani și speșele de proces se consideră ca neincassabile, după-ce acuzatul nu are avere.

3. Enunță confiscarea sumei de 4701 fl. adunată pentru monumentul lui Avram Iancu, și dispune vicișpanului din Arad a sevestra banii deși la „Victoria” și vicișpanului din comitatul Albei-Inferioare a recerca pe președintele „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” ca se-i transpună libelul de depunere dela „Victoria”.

Dacă de neînțeles a fost felul abnormal cum s'a condus pertractarea acestui proces, unde Românii au fost terorizați și insultați în cele mai sfînte sentimente ale sufletului lor; dacă de neînțeles a fost trăgănarea pe 2 zile întregi a unei pertractări ce se putea isprăvi într-o jumătate zi, apoi de neînțeles și dureros surprinzătoare a fost sentința, în ce privește confiscarea fondului, depus la „Asociațiunea” noastră.

E firesc și întemeiat punctul prim al sentinței, pentru-că după-cun apărătorul foarte convingător a arătat, acusa era cu totul neîntemeiată; banii sînt acți cu interese cu tot, și cu dovezi scrise despre ubicuțiunea lor; nime n'a folosit fondul în folosul seu spre păgubirea allora, și peste tot criteriile juridice ale defraudării nime nu le-a arătat. Ar mai fi de explicat, — deși nu de înțeles și de admis, punctul al doilea al sentinței, pentru a motiva în-cătu goana pornită, — și neîntemeiată contra acuzatului.

Dar' și această parte a sentinței și mai ales al treilea punct se lovește în cap de un fapt zdrobitor. Ambele

puncte pretind a se întemeia pe faimosul ordin al ministrului Perczel (din 15 Martie 1895). Dar' acest ordin a fost deja desavuat și desaprobat de însuși ministrul de interne dl Perczel, (care l'a edat), pentru-că pe d-nii Albini și Moța, cari au fost urmăriți pe baza acelui ordin „i-a achitat” și a hotărît a se sista ori-ce procedură ulterioară.

Asta s'a întîmplat în August 1896. Cum mai poate veni acum tribunalul, for justifiar, ca să susțină în 1899 un ordin ministerial din 1895, pe care însuși ministrul l'a abandonat prin sentință, în 1896?

Eată ce e de neînțeles, și nu se poate explica altfel, decât că tribunalul a vrut să complacă șovinismului unguresc confiscînd fondul adunat din crucerii Românilor.

Dar' chestiunea e apelată și credem că Curia regească nu va consfinși un astfel de act „juridic”.

Deschiderea delegațiunilor.

Ieri, Vineri, la orele douăsprezece, membrii delegațiunii maghiare erau întruniți toți în sala de recepțiune a Burg-ului din Viena, și așteptau sosirea Monarhului. La intrarea M. Sale în sală, delegații l-au aclamat, ear' presidentul delegațiunii, contele Spapáry Gyula, pîșind înainte, i-a rostit o scurtă vorbire, în care a accentuat, că națiunea maghiară e neclintită în credința sa cătră tron și casa domnitoare. A declarat în urmă, în numele „națiunei”, că națiunea și în aceste împrejurări grave și critice, votează speșele comune.

Monarhul a răspuns următoarele: „Primesc cu sinceră satisfacere asigurarea de alipire, exprimată prin rostul presidentului d-voastre.

„Emoționat mă gîndesc cu ocaziunea aceasta la manifestarea de neclintită credință cătră Mine și casa Mea, de care M'au împărtășit toate popoarele monarhiei, din incidentul morții feroice în Domnul Împărateșe și Regine, preaiubita Noastră soție.

„Raporturile monarhiei cu puterile străine și-au păstrat, fără excepțiune, caracterul amical, astfel, că putem privi cu încredere și în viitor la menținerea păcii europene.

„Garanția cea mai puternică spre acest sfîrșit o găseșc și pentru viitor în menținerea raporturilor confidențiale cu aliații noștri. Dar' ca garanție pentru conservarea păcii ne servește și cooperarea tuturor statelor civilizate, la conferința dela Haga, convocată din inițiativa M. Sale a Țarului rusesc.

„Cu satisfacere trebuie să accentuez, că e sinceră și amicală relațiunea Noastră cu imperiul rusesc, referitoare la chestia țărilor din Balcani, și că n'a încetat a aduce roade îmbucurătoare. Față de încercăturile din Africa-sudică, ne-am impus cea mai strictă neutralitate și nu dorim alta, decât încetarea ostilităților, cât mai curînd.

„În proiectele ce vi-se vor prezenta spre pertractare constituțională se află și regularea salarelor pe seama gajștilor, funcționarilor și servitorilor armatei și a marinei Mele. Pretensiunile guvernului Meu de războiu se restrîng la sumele neînnoțurate de lipsă. Bosnia și Herțegovina se desvoaltă, ca și până acum, în mod natural și mulțumitor, ear' speșele anului 1900, preliminate pentru administrarea acestor țări, se acoper din venitele țărilor.

„Contez cu toată încrederea la considerațiune probată, la zelul patriotic, cu care veți deslega problemele, și vă salut din inimă.”

Vorbirea Monarhului a fost primită cu eljen-uri călduroase. M. Sa s'a întreținut apoi cu delegații, adresîndu-le din ei câteva cuvinte.

Judecătoriale cu jurați.

(Urmare).

Violaarea corporală.

Violaarea gravă corporală, terminată cu moarte, se pedepsește cu temniță până la zece ani; și cu temniță dela cinci până la zece ani, dacă nu întră moartea, dar' corpul rămîne mutilat; cum și în cazul, când persoana bătută e muierie însărcinată, care în urma leziunilor avortează. (§. 306).

Cel-ce cu intențiunea de a ruina sănătatea cuiva, îi dă acestuia otrăvă sau alte leacuri periculoase: se pedepsește cu temniță până la cinci ani. Ear' dacă leacul e primejdios pentru viață, însă nu s'a dat cu intențiunea de a provoca moarte: pedeapsa e temniță dela trei până la cinci ani.

Dacă în urma leacurilor date, întră moartea, sau corpul rămîne mutilat sau diformat: pedeapsa e temniță dela zece până la cincisprezece ani. (§. 309).

Salubritatea publică.

Cel-ce aruncă otrăvă în fântână, în canal sau rezervoare, precum și cel-ce pune în vînzare sau în circulație mijloace de traiu amestecate cu materii primejdioase sănătății și întrelasă a comunica aceasta: se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani; ear' dacă a urmat vre-o vătămăre gravă personală sau chiar moarte, întru-cît nu e cumva vorba de omor intenționat, pedeapsa e temniță dela zece până la cincisprezece ani. (§. 315).

Furtul de copii.

Furtul sau răpirea de copii se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani, dacă s'a făcut în scopul, ca copilul răpit să fie întrebuințat pentru cerșit, pentru scopuri de câștig, sau scopuri imorale. (§. 318).

Dacă asupra persoanei răpite se comite act de gravă violare corporală, sau de siluire secusuală: pedeapsa e temniță dela zece până la cincisprezece ani. (§. 319).

Cel-ce răpește fata ce nu a împlinit anul al patrusprezecelea, cu consentimentul ei, dar' fără învoire părinților sau a episcopului, se pedepsește cu temniță până la cinci ani.

Ear' dacă cu răpirea e încopciat și unul din casurile înscrise în §§-ii 318 și 319, pedeapsa se face pe baza acestor paragrafi. (§. 320).

Libertatea personală.

Violaarea libertății personale se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani, dacă:

1. În urmarea deținerii sau a brutalităților corpul rămîne mutilat sau diformat.

2. Cel deținut a fost dat în serviciul militar al unei puteri străine sau a fost făcut sclav. (§. 324).

Cu temniță dela zece până la cincisprezece ani se pedepsește violarea libertății personale, dacă deținutul moare în urma barbarilor suferite, întru-cît fapta nu poate fi timbrată de omor. (§. 325).

Jăfuirea.

Cel-ce ia dela proprietar sau dela posesor un lucru străin, folosind forță sau amenințare față de proprietar sau față de altă persoană prezentă, în scopul ca să „și-o însușească” comite act de jăfuire. (§. 344). Ca jăfuire e considerată fapta și atunci, dacă hoțul prins cu fapta, pentru a pute escuta hoția sau pentru a pute păstra obiectul furat, întrebuințează forță sau amenințare. (§. 345).

Jăfuirea se pedepsește cu temniță dela zece până la cincisprezece ani, dacă:

1. Făptuitorul a mai fost pedepsit odată pentru furt sau stoarcere, și dela împlinirea pedepsei n'au trecut încă zece ani.

2. Jăfuirea s'a comis începînd cu încercarea uciderii de om sau cu vătămarea gravă corporală. Ear' dacă s'a comis și ucidere de om, pedeapsa e temniță pe viață.

Incendierea.

Crima incendierei se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani, dacă:

1. Se dă foc din adins unei case, bordei, moară, sau altui edificiu, cu menirea să locuiască oameni în el, atunci însă când nu se află nime în el.

2. Se aprinde din adins magazina, edificiul economic, cerealele adunate de pe câmp, pădurea, o cantitate mai mare de lemne, podul, luntrea, sau mina de carbuni.

Nu se pedepsește fapta, dacă obiectul aprins a format proprietatea făptuitorului și era la un loc de unde nu se putea naște primejdie pe seama persoanei sau a averii altora. (§. 422).

Incendiarul se pedepsește cu temniță dela zece până la cincisprezece ani, dacă:

1. În obiectul aprins se afla pe vremea când i s'a dat foc, un om sau mai mulți oameni.

2. Se dă foc la o biserică, o bibliotecă publică, arhivă publică, sau unui edificiu public în care se conservează colecții de artă și lucruri științifice, sau în care se află prav de pușcă sau alte materii explosive, deși pe vremea când se dă focul, nu se află nime în el. (§. 423).

Cu temniță pe viață se pedepsește incendiarii, dacă:

1. Persoana ce se afla în obiectul aprins și-a pierdut viața, întru-cât incendiarul știa că este cineva în obiectul aprins, ear' fapta sa nu constituie cumva crima omucurii.

2. Aceași persoană dă foc în același timp, sau în mici intervale, la mai multe obiecte, sau comite crima incendierei în societatea mai multora.

3. Se face incendiarea în scopul jafuiri sau a distrugerii. (§. 424).

Provocarea inundației.

Cel-ce strică zăgăzurile și prin aceasta provoacă inundații, în urmarea căreia un om sau mai mulți oameni își ved viața periclitată, încât pericolul era de prevăzut: se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani.

Ear' dacă unul sau mai mulți oameni și-au pierdut viața, și aceasta putea să o știe făptuitorul înainte: se pedepsește cu temniță pe viață. (§. 431).

Ruinarea obiectelor publice.

Cel-ce distruge trenul, vaporul, sau lucrurile aparținătoare lor, și astfel espune persoanele aflătoare pe tren sau în vapor pericolului de a-și pierde viața, ori de a pierde marfa adăpostită aci, se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani, atunci, când s'a întâmplat violare gravă personală; și cu temniță pe viață, dacă s'a întâmplat moarte de om, întru-cât fapta nu poate fi calificată de omor. (§. 435).

Cu aceeași pedeapsă se pedepsește cel-ce espune persoanele aflătoare pe linia ferată sau în apropierea ei pericolului, prin neglijarea intenționată a semnalului sau prin aceea că dă semnal greșit. (§. 436).

Cel-ce pricinuește înămolirea, scufundarea sau ciocnirea de vapoare, și prin aceasta aduce în primejdie viața altuia, se pedepsește cu temniță dela cinci până la zece ani; ear' dacă a obvenit cas de vătămare gravă corporală, dela zece până la cincisprezece ani; și în cas de moarte, cu temniță pe viață, întru-cât fapta nu e calificată de omor. (§. 444).

Mituirea.

Cu temniță dela cinci până la zece ani se pedepsește:

1. Judecătorul, care în chestia în care a fost mituit, aduce sentință sau hotărâre ilegală.

2. Judele de instrucție, care în chestia penală, în care a fost mituit, își calcă datorința, prin acțiune întreprinsă

sau prin înțelăsarea acțiunii, ce era dator să o facă.

3. Funcționarul public, însărcinat din partea autorității cu ținerea unei licitațiuni sau cu legarea unui contract, ori cu supravegherea sau suprarevisuirea unei liferări, dacă în urma mituirei puerde ilegal în împlinirea însărcinării primite, ear' dauna cauzată trece peste cinci mii de florini. (§. 469).

Sinodul arhidieceșan din Blaj.

— Raport amănunțit. —

Sedința VI.

Ca să însăneză puțin sufletele posomorite, parochul *Ales. Albini*, v. prot. onor. dăruște pentru fondul de salarii 50 fl. Se primește cu aclamări.

Se continuă apoi raportul comisiei organizatoare.

Ajutorul de stat.

Fiind vorba de ajutorul de stat comisiei propune, ca acela să nu se primească, decât fără condițiunile din trecut, și preoții cari îl vor primi fără de învoirea Ordinariatului, să fie disciplinați, ear' congrua încă se se primească, decât dacă aceea se va da cu înțelesul Ordinariatului.

Față cu această propunere, canonicul Dr. *Bunea* face alta, al cărei cuprins pe scurt este următorul:

1. Să se aducă mulțumite Escel. Sale și Prea Ven. consistor pentru pașii făcuți până acum în cauza congrui.

2. Considerând, că clerul și poporul bisericii noastre n'a fost nici-odată din principiu contra ajutorării preoției din partea statului, și fiindcă starea materială a clerului nostru nu coresponde exigențelor sociale și nici nu se speră, că în apropiatul viitor se se poată ajuta prin mijloacele sale în un mod simțitor: Sinodul în principiu nu e în contra ajutorului de stat, dacă acela se va da fără știrbirea autorității bisericești.

3. Sinodul e gata a primi congrua contemplată în art. de lege XIV—1898, deși unele din condițiunile pe lângă cari se imparte congrua aceasta sunt grele pentru preoții, și în speranță că nu va fi tratat în mod excepțional numai clerul gr.-cat, respective clerul arhidieceșan, se fie rugat înaltul guvern, ca să binevoiască a face întregirea aceasta a salarelor în cadrul legii citate, cum a și promis prin ordinațiunea din 24 Octomvrie 1898.

4. Întregirea aceasta se se deede tuturor preoților în proporțiune egală, după previa înțelegere avută cu Ordinariatul, și suma se fie pusă la dispoziția Ordinariatului, care o va împărți preoților pe lângă cvite, pe cari la timpul se le va așterne ministrului.

5. Referitor la ajutorul reg. de 18.000 fl. se fie rugat ministrul, ca acela să-l împartă conform prea înaltei hotărâri a Maiest. Sale din 1863, ceea-ce dacă ministrul n'ar vrea să o facă, suma aceasta încă se se folosească pentru întregirea venitor preoților după normele de mai sus.

În sfârșit, considerând că nici un preot nu poate face ceva referitor la statul său și pentru poziția sa decât cu știrea Ordinariatului, — apoi că chiar în sensul legii, preoții sunt datori a-și cere întregirea salarelor preoțești numai pe calea Ordinariatului, cei-ce ar face con-

trar acestor dispoziții ale canoanelor și legilor statului, să fie disciplinați.

Considerantele și propunerile acestea au fost primite.

Alte acte.

Înainte de încheierea sinodului se primește propunerea pentru facerea unui compendiu, care să cuprindă circularele și ordinațiunile emenate dela consistor, pentru-ca acelea să fie mai ușor accesibile preoților. Deasemenea se mai propune, ca Preav. consistor să cerce mijloace și pentru întregirea salarelor protopopilor.

La urmă protopopul *Dem. Culean* dăruște 100 fl. pentru fondul de salarii al preoților. Sinodul primește cu vie bucurie.

Închidere.

Eshauriindu-se ordinea de zi a sinodului, înalt prea Sfinția Sa Părintele Metropolit mulțumește membrilor sinodali pentru zelul dovedit față cu afacerile de o importanță extraordinară ale bisericii, apoi membrilor din cele 4 comisii sinodale și celor 4 notari ai sinodului și declară sinodul închis.

Înalt Prea Sfinției Sale îi mulțumește în termeni aleși protopopul *Ludogului Nicolae Solomon* pentru neobosită atențiune în conducere, rara ospitalitate și părintească sollicitudine în ceea-ce privește cărmuirea înțeleaptă și energică a năiei sfintei noastre biserici între aceste împrejurări grele. Cuvintele alese prin cari vorbitorul în numele sinodului și-a luat rămas bun dela înalt Prea Sfinția Sa, au emoționat adânc pe cei prezenți.

Asemenea mulțumește înalt Prea S. Sale și d-nul preposit *Ioan M. Moldovan* pentru libertatea discuțiilor, putându-și spune liber fiecare membru păreri și durerile sale.

În urmă preotul *Simu* din Gheja, un vestit cântăreț, intonează *doxologia cea mare*, și toți membrii îl acompaniază. Se cântă cu mare însuflețire și pătundere:

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoince.”

Procesul fondului lui Iancu.

— Raport special. —

În sfârșit s'a pertractat și acest mult aminat și îndelungat proces. Sfirșitul ce l-a avut deocamdată ridică de nou și mai mult interesul Românilor pentru proces. Deoparte pentru-ca însăși pertractarea aruncă o vie lumină asupra justiției maghiare, și de altă parte învederează că autorii intelectuali și principali, cari au pornit acest proces, erau conduși de motive cu totul străine justiției, și în primul loc de lăcomia după fond, de dorul de a pune mâna pe acești bănișori ai Românilor. Eată de ce vom da un raport cât se poate de amănunțit asupra procesului.

Ziua primă.

Joi, 30 Noemvrie n. la 9 ore, sala cea mare a tribunalului din Alba-Iulia, — vestit de câțiva ani acum pentru „dragostea” sa față cu Români, — era eărăși ocupată de Români. Vorba vine „ocupată”, dar' de fapt Români erau puțini, ei însă erau singurii cari ocupau locurile rezervate publicului și — acusatilor.

— Hai și tu Salvină în luncă, — zise preoteasa, colea după amezii când începea a se aduna lumea.

— Eu rămân unde-s, maică preoteasă.

— Dar' hai îți zic, ce-i sta tot închisă ca babele, doară-i vară și frumos, ne-om sătura la iarnă de stat tot închisi în casă, ca de fiera Tătarilor.

— Nu merg.

— Noa, cu asta gătai...

— Salvină, — zise popa intrând de afară, — vino cu noi în luncă, închide ușa și adă cheia încoace.

— Nu merg, părinte, eu stau aci în pridvor, se vede jocul destul de bine și de aci.

— Dar' aci cum vei juca singură, hai colo unde-s cei mai mulți.

— Nu merg, părinte, mulțumesc.

— Dar' de ce se nu mergi? Ești tină, frumoasă, chiar în vîrsta petrecerilor. Hai cu noi, nu te mai fasoli atăta.

— Nu merg, părinte, de bună-seamă.

— Noa-i bine! Cu asta o gătai.

— Eu o gătai înaintea d-tale, — adause preoteasa.

— Apoi mergem dară noi, — adause popa, — că asta se teme de oameni, ar sta ascunsă tot ca ursu-n bîrlog.

Hora era frumoasă, lume multă, veselă, toți jucau, toți își petreceau, numai Salvină sta singură în pridvor îngândurată. Sunetul muzicii îl auzia, pe cei-ce și petreceau îl vedea și i-se ducea inima să meargă și ea, dar' își calca pe inimă și-i zicea:

— Nu se poate, nu se cuvine; eu s'mi petrec? Și mama-i în groapă din pricina mea, ear' tata zace în temniță

Acusatul, dl *T. L. Albini* era asistat de astă-dată de distinsul avocat din Arad, dl *Dr. Stefan C. Pop*, fost conșcolar al dlui Albini. A primit apărarea cu gândul, că se va sfîrși într-o zi, pentru-ca cum e azi dl Dr. Pop are un mare proces în Arad, la care nu va putea ajunge decât cu mare întârziere.

Mai sînt de față citiți ca martori: domnii Dr. E. Dăianu, Silvestru Moldovan, Victor Tordășianu, Ioan Moța și V. Dressnandt.

În „public” se ved domnii Ioachim Totoianu, preot în Micești, Rubin Pația jun. și Camil Velican, juriști și alții. Mai târziu sosește dl avocat Rubin Pația și alți Români din loc și jur.

De abia la 10 ore se prezintă senatul judecătoresc, compus astfel:

Președinte: Korbuly Lukács, juri: Barta N. și Dr. Atzél Béla. Procuror substitut, contele Lázár Árpád.

Președintele sună energic din clopoșel și declară ședința de deschisă.

Constată prezența tuturor celor citați.

Remarcând cu uimire prezența „publicului” îi anunță cu un șbirăit teribil, că *pot* sta să asculte, dar' atunci nu mai au voie să ese afară, cât timp durează pertractarea. Publicul e uimit de furia neexplicabilă a dlui președinte.

Se ia naționalul acusatului *T. L. Albini*, care e de 35 ani, gr.-cat, necăsătorit, născut în Spring, acum econom în Cut. A fost pedepsit odată pentru delict de presă cu 2 luni temniță.

Se citește actul de acuză, în care Iancu este calificat „un factor al rebeliunii valahe”. Acusa sună despre defraudare.

Președintele face istoricul procedurii de până acum contra lui Albini, istoric care de sigur nu merită nota de „sine ira et studio”. Prigonirea au început organele politice, cerend să depună fondul la o bancă din patrie. După-ce Albini a întârziat a împlini aceasta s'a făcut arătarea criminală contra lui, din partea organelor administrative, și s'a pornit cercetarea. În acest timp a fost deținut în arest preventiv care a durat 13 luni.

Președintele relevează că s'ar fi pus multe pedeci în calea justiției, din partea acusatului și altora. Că fururile din România, deși recercate pe cale diplomatică (asertiune gratuită) n'au satisfăcut, refuzand să asculte câțiva martori din România. Astfel ministrul de justiție maghiar a retrimis actele neisprăvite tribunalului.

La aceste ostentative revelațiuni procurorul face ficții, gesturi și semne mimice de disgust și dispreț ca-și-cum ar zice: „Că mai țeară și România ceea! Și cutează ea să deneg Ungurilor un serviciu, ce i-l cer.”

— Ne mai auzit! — esclamă în sine cu glas lălat, indignatul grof-procuror.

Fasiunea acusatului.

La 10^{1/2}, începe fasiunea acusatului Albini, după-ce președintele îi dă sfaturi părințești, per „fiam” se recunoască faptul, că se aibă o împrejurare, atenueată, și se nu umble cu mistificări și încurături (aci președintele devine eărăși foarte energic, prea energic) — că te-am prins deja și toate s'au dovedit. Martorii se retrag din sală.

E imposibil a descrie fidel interogatoriul ce i-s'a făcut acusatului. Se poate zice însă că nu e de loc conform legilor. Mersul fasiunei a fost cam astfel:

Preș.: Obiectul îl cunoști. Spune când ai început colecta? — Acus. Suma cea dintăiu au fost banii trimiși de Russu și Lázărescu, 30 fl. Comitetul

național de atunci m'a încredințat să adun banii și să-i păstrez...

Apărătorul cere preș. să nu-l terorizeze pe acusat. Se produce un incident. Președintele sbiără. Procurorul sare dela loc și protestează contra apărătorului să nu deie instrucții.

Potolindu-se furtuna, președintele cere espicări asupra comitetului național. Apoi întreabă:

Preș.: Primit-ai încredințare dela comitetul național pentru colectare publică? — Primit!

Când ai început a colecta? — La 1894 pe timpul Paștilor.

— Până-când a ținut colectarea? — Până la 1895 în luna Martie.

În decursul acestei colecte câți bani ai adunat?

— 3780 fl. 65 cr., 334 lei 50 bani.

Se produce un nou incident.

Apărătorul cere să deie voce acusatului, ca în chestia de cifre să răspundă de pe vre-o însemnare a sa, că la cifre nime nu-i dator să răspundă pe de-a-rostul. Preș. sbiără de nou. Procurorul sare de nou cu protestele sale nervoase, scenă ce se repetază cu matematică regularitate. În urmă președ. concede să cetească cifrele, dar' acusatul spune că nu are însemnări.

Preș.: Din banii acestia câți bani ai primit și până când.

— Toți.

Preș.: Nu se poate, fiindcă d-ta ai fost în arest.

— Am avut încredințatii mei în Sibiu.

Preș.: Dar' spune, până ai intrat în temniță, câta sumă ai adunat?

— Până la 12 Dec. 1894, 2540 fl.

Preș.: Când ai intrat în arest ce s'a întâmplat cu banii?

— Am încredințat pe Tordășianu și pe Dressnandt să poarte socotelile. În 12 Dec. am trimis lui Slavici 2500 fl. Au mai rămas cei depuși la „Albina” ear' ceiațași au rămas în tresor, cam 30—40 fl., cheia dela tresor am luat-o cu mine la Cluj.

Preș.: După-ce ai eșit din temniță, ai întrebat dela încredințatii d-tale câta sumă s'a adunat?

— Mai mult de 1000 fl.

Preș.: Ce ai făcut cu banii acestia?

— Îmi aduc aminte că a fost 1400 și am întregit suma la 1500 și am trimis-o prin Roman Nicolae lui Slavici, și au mai rămas banii cei depuși la „Albina” (500 fl.), acestia i-am ridicat în 1895 luna Martie.

Preș.: Ce ai făcut cu acești 500 fl.?

— I-am predat în persoană lui Slavici, în Septemvrie, substrăgînd 70 fl.

Preș.: Cerut-ai cuitanță dela Slavici?

— Nu am cerut, fiindcă am avut încredere deplină în el.

Preș.: Ce ai făcut cu lei?

— Aceia se cuprind în sumele deja espuse.

Preș.: Pentru-ce ai dat mulțumită publică, totdeauna și cu lei.

— Pentru-ca să mă legitimez înaintea celor din România, însă lei se cuprind în suma espusă în v. a.

Preș.: Cu ce poți adeveri, că ai depus la „Albina” 1500 fl. în mai multe rinduri?

— Cu libelul de depunere ce se află între scrisorile dela tribunal.

Preș. face calcularea după libel și constată că nu e drept, că a fost 1500, ci 1510 fl.

Apăr. spune că acusatul a spus, că 1508 sau 1509, însă nu știe cu siguranță.

Cu aceste vorbe eși Ionuț supărat din curtea preotului și năcăjit cum era trase o dușcă de vin și intră în horă, cu gândul în veci să nu mai vorbească cu Salvină.

— Ce? — își gîndea el, — o calică, o sărîntoacă, o slujnicoaie, se nu vrea să vină după mine, pe când oricare fată din munții noștri s'ar țină făloasă și ar da prescuri se o cer de muier. O dau în hantătar, că mai sînt ele fete...

Cu gândul acesta jucă Ionuț în butul Salvinei, toată ziua, jucă și beu de seara era șumen cum se cade.

Mult nu putu să doarmă, că avu ferbințeli mari și de vin și de joc. Se trezi cu o durere zdravănă de cap, dar' era el deprins cu astfel de dureri. Se ridică, aprinse lumina, trase o dușcă de vinars de prune care-l răcori și-l făcu de tresări odată din toate vinele, apoi se puse eară pe pat. Dar' somnul nu-l mai cuprinse curend și până se mai poată adormi, îi sburau gândurile pe la toate fetele din munți. Le luă pe rînd și se întreba pe care să o petească, pe care să o iee de nevastă, că vedea el bine că și cât a stat neînsurăt n'a stat bine. Părândatu-și-a în cap pe toate, dar' pace, nici una nu-i plăcea ca Salvină. Dar' Salvină nu vrea să audă de mări-tat. Asta îi făcea mare năcaz. Nu putea el pricepe cum o fată săracă, o servitoare, nu se ține mândră, că o cere un ficior ca el? Se teme doară? O fi avend vre-un năray rău? I-a spus cineva vre-o vorbă rea despre el? Ori ce poate fi pricina? (Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI”.

SALVINA.

— Nuvelă din vremile lui Horia. —

(Urmare).

Așa se ospetară toată ziua, în mîncări și în beuturi și în jocuri și în pușcarea la fîntă, ear' când se apropiă seara, porniră toți spre casă în sunetul muzicii. Căi îi duceau acum de dologi, că cine se coboară călare?

Ionuț merse cu soru-sa și cu cumnatu-sau ață la ei, adecă la părintele unde-i aștepta Salvină cu cina gata și cu toate în bună rîndială.

— Ce-i nou pe-acasă? — întreabă preoteasa.

— Bine, cum ne-ai lăsat, — răspunse Salvină luând caii și ducendu-i la grajd. Când eși din grajd, cum legase caii, îi zise Ionuț:

— N'ai de-a-ndemână vre-un argat să ducă și calul meu acasă, că eu mai petrec o leacă la sora?

— L'oi duce eu, că toți sînt im-prăștiati.

Și luă Salvină calul lui Ionuț și-l duse la el acasă de-l dete în grija argaților, apoi într-o minută fu înderēt să vadă ce porunci i-a da stăpâna.

Ionuț cu popa și cu preoteasa erau în pridvor și povesteau chiar de ea.

— Trebuie să fie a mea, — zise Ionuț, — ori mai multe nu-s.

— S'ar și potrivi bine cu tine, cum-nate, — adause popa, — numai știe-o nătăria ce-i așa de nu știu cum. Mă, e

bună, e harnică, e credincioasă și frumoașă, dar' așa-i de nu știu cum, de și eu că-i sînt stăpân, par'că mă sfiesc să prind multă vorbă cu ea. N'ar scoate ea din gura ei vorbă fără folos, da s'o pui pe carbuni. Cu nime vorbe multe nu în-tînde, voioasă nime nu o vede, dar' nici năcăjită, ea-i tot într-o formă, tot ea. Lucră și tace și tace și lucră. Încă de când e la noi în casă, nime nici o poruncă nu i-a dat, nime nici o vină nu i-a băgat, că n'a avut de ce.

Salvină sosî, popa o trimise să aducă o oală de vin din pivniță și o ulică curată.

Îndată se întoarse ea cu o oală ca de 4 cupe și cu o ulică de lara, roșie, nesmăltuită, și le puse pe masă.

— Începe tu Salvină rîndul, se nu ne fi adus ceva otravă, — zise popa rîzînd.

Și băgă Salvină ulica-n oală și o umplu și închină: „Să ve de Dumnezeu bine și sănătate”, — duse ulica la buze și o puse ear' pe masă.

— Dar' ce, nu beai? — întrebară toți cu o gură.

— Știi bine că în veci nu gust beuturi, afară de apă.

— Dar' bea o leacă.

— Nu pot!

— Dar' numai o lecută, că-i bun.

— Bun, dar' vî mulțumesc, că eu nu beau.

Și cu aceste vorbe se duse de pe pridvor.

Ionuț privi lung după ea și rămase îngândurat.

La săptămîna era joc în luncă, numai peste drum dela popa.

Se fac calculații peste calculații, de presă, procuror și apărător, și numai după multă socoteală convin asupra sumei cu diferențe disparent de mici. Preș. încă zice că toate acestea sunt mistificațiuni și suspendă ședința până la 2 1/4 d. a.

După ameză.

La 3 ore s'a reînscut pertractarea. Mult timp tribunalul s'a ocupat de nou tot cu Albini, cu socoteala sumei colectate și a leilor. La 4 1/4 a fost chemat la ascultare primul martor dl Moja.

Ascultarea dlui I. Moja.

Președintele îi toră ungurește, că are să-l întrebă asta și asta, în chestia asta și asta. Și-i pune prima întrebare. Dl Moja: Dle președinte, te rog să iai la cunoștință din capul locului, că președintele la ascultarea mea în decursul investigației, (când l-au închis 4 săptămâni), așa și acum voiesc să mă folosesc de dreptul limbii mele materne și cer să fiu ascultat în limba română.

Preș. (ungurește): Dar d-ta nu știi ungurește? Ca preot trebuie să știi ungurește, ear' știind ești dator a vorbi înaintea tribunalului.

Dl Moja: Știu ungurește și pricep tot, dar' reclam dreptul limbii și fașionez numai românește.

S'a pornit un șir de capacitări, la cari martorul rămânând neînduplecat, nervosul procuror sare dela masă și protestează contra acestei »îndărătniciri« și pretinde, că martorul să fie ascultat ungurește, că-i »dator« să răspundă. La declarația nouă a martorului că nu, președintele spune să se iee dar' la protocol siluirea ce au încercat să-i facă, dar' care nesuccesând, »îți permit (megengedem) să vorbești românește!«

Dl Moja: Nu dl președinte îmi »permite« aceasta, ci legea și eu de asta mă folosesc.

În urmă s'au început întrebările în merit. În interesul mergerei mai repezi, martorul a permis (dinsul chiar a »permis«, căci putea și să nu permită), că întrebările să nu-i mai fie dar' tăluite românește, ci puse ungurește, dinsul dând răspunsurile românește.

La toate întrebările, răspunsurile îi erau atât de sigure și logice, că procurorul, care numai atunci zimbă de bucurie când cineva se incurcă, — în decursul acestor răspunsuri a devenit tot mai furios că de ce martorul nu se incurcă? și la rindul său a început să pună și el câteva întrebări martorului, dar' pe un ton iritat și încrunțat, și sbierând ca la o ceartă de stradă, încât a produs imediat un incident vehement.

La prima întrebare rostită, martorul a răspuns liniștit. La a doua deja, l'a privit numai curios pe acest furibund, ce în chip atât de »delicat« reprezentă statul în această sală a »justiției«, și în loc de ori-ce răspuns, l'a aruncat în față vorba otrăvită:

— Nu te înțeleg!

Procurorul (ungurește): Cum se nu mă înțelegi?

Dl Moja. Îți cer să vorbești cu mine liniștit și demn, și atunci te înțeleg, altfel nu-ți mai dau nici un răspuns!

Procurorul, plecat înainte și strângându-și dinții, pune de nou întrebarea. Martorul văzându-l tot mai furios, privindu-l în ochi, l'a aruncat, iritat și dinsul, numai vorba:

— Nu te înțeleg, și apoi întorcându-se de către dñsul spre juși, îi privia numai pe acestia și numai la întrebările acestora a mai dat răspuns.

Procurorul s'a făcut foc, dar' n'a avut ce mai face, în dica sa însă »și-a uitat atât de mult de sine și de demnitatea ce reprezenta în acea sală, că a aruncat martorului vorba de jumătate rostită: »szemtelen« (obraznic). S'a produs o iritată scenă de protestare.

Eată urbanitatea, eată cavalerialul, eată fineța millenară, cu care statul ungar, prin acest soi de »reprezentanți« ai sei, tractează chiar pe cetățenii culți, dar' în trece pe bietul popor timid!

(Va urma.)

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Știrea despre învingerea lordului Methuen la Modder-River se susține, dar' în Londra oamenii nu prea sunt încântați de această învingere. În raportul lui Methuen se arată, că perdelele Englezilor sunt 1800 de oameni; au căzut foarte mulți ofițeri, între cari doi generali și un căpitan. În urma acestei ziarele din Londra numesc învingerea lui Methuen o victorie pirhică. Lupta dela Modder-River este a treia ciocnire a lordului Methuen cu Burii. El înaintea spre Kimberley, dar' o armată de-a Burilor voește a-l tăia calea de retragere, încunjurându-l pe la spate.

Din Natal nu sunt știri noi. Numai »Times« e informat, că din 21 Noembrie n. Ladysmith-ul e bombardat fără întrerupere.

Din Londra se depeșează, că ministrul coloniilor, Chamberlain, a ținut zilele aceste un discours în Leicester și s'a pronunțat asupra răsboiului. Între

alte Chamberlain a zis, că dacă Anglia ar cuprinde ca mâne Transvaalul și Orange, ar introduce acolo administrație și justiție bună. A respins apoi înșinuția, că răsboiul acesta ar fi răsboi de jăfuire și a zis, că armata engleză din Africa va fi în curând de 80—90 mii.

Din toată lumea.

Visita imp. Wilhelm. — Din Franța.

Părechea împărătească germană plecând din Anglia, a sosit în 30 Noembrie în Potsdam. Agenția națională din Paris dă știrea, că împăratul ar fi sfătuit guvernul englez, să uisuiască a încheia pace cu Burii.

Senatul Francei, ca tribunal de stat, continuă cu interogatoriul martorilor în procesul conjuraților. Ieri au fost ascultați polițiștii, cari au păzit »fortul« lui Guerin din strada Chabrol. — Noul comitet republican de comerț și industrie, ținând o ședință sub presiunea lui Millerand, a demonstrat pentru Republică și contra monarștilor și reacționarilor

Cronica zilei.

Sibiu, 2 Dec. n.

Memento. 3 Decembrie: Reun. inv. gr.-or., desp. Halmagiu, adun. în Cluj.

8 Decembrie: Reuniunea inv. gr.-or. ppresb. I.—VII. din dreapta Murșului, diec. Arad, adunare în Chișineu.

9 Decembrie: Concurs la postul de notar comunal în Mercurea (pretura Mercurei, Szerdahely).

Invitare. P. t. membri din comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului« sunt poțitiți la ședința comitetului, ce se va ține Marți, în 5 Decembrie n. c., la orele 5 d. a., în localul »Asociațiunii pentru literatură română și cultura poporului român«.

În chestia »catedralei« reproducem din scrisoarea unui renumit arhitect vienez, adresată unui cunoscut al nostru, următoarele, referitoare la zidirea catedralei gr.-or. române din Sibiu.

»Programul din concursul de edificare e prea puțin precizat, lipsind din el unele date, cari pentru concurent sunt de capitală importanță, așa de es. »chestia locului« — dacă biserica va fi edificată la loc liber sau între alte edificii, dacă e împrejmuită de strade sau de grădini — tot chestiuni, cari pentru un arhitect nu sunt de loc indiferente când se tractează de un edificiu monumental, și un asemenea edificiu de sigur este și o »biserică catedrală«. Afară de aceasta l'mi-se par speșele preliminate mult prea mici, pentru-ca să poată admite aplicarea unui material corespunzător, ca peatră de zidire (numită Werkstein și glaserle Fliesen), padiment de peatră sau de Terrazzo etc. — căci tocmai o zidire romanică sau bizantină, executată ca edificiu de decor, cere bun și scump material.

Tocmai zidirile de biserici românești au un stil atât de pregnant, încât lucrarea sau elaborarea acestui fel de stil de zidire trebuie să îl ghidile pe un arhitect. Exploatarea particularităților sale, deși basate totdeauna pe motive fundamentale romane sau bizantine, este din punct de vedere arhitectonic imens de interesantă și plină de farmec. Din partea noastră observăm următoarele:

Un proiect al arhitectului pentru o biserică în Galați în România, espus în »Kunstlerhaus« în Viena a produs senzație, ceea-ce nu e de mirat, de oarece acel artist a făcut deja foarte însemnate edificii monumentale în România și Grecia.

Interesant este însă, că acest arhitect, care ocupă în Viena un loc important și a fost mai mult timp secretar al asociațiunii artistice, în sens mai restrâns e compatriot al nostru, fiind un Sas din Transilvania.

În lista viriliștilor Orăștiei pe anul 1900 dintre Români sunt induși: »Ardelean« (4015 fl. 4 cr. dare directă), Dr. A. Muntean (532 fl. 63 cr.), Dr. Ioan Mihu (531 fl. 80 cr.), N. Vlad (420 fl. 48 cr.) și Aurel P. Barcian (274 fl. 2 cr.)

S'a schimbat »sistemul«. Ni se scriu următoarele: »Până acum încă n'am auzit, ca un episcop român să pretindă 100 fl. zi: o sută de florini, dela o biserică săracă, pentru actul sfințirii! Cel-ce servește altarului, dela altar să se hrănească, dar' să nu-l ruineze. »Atât face competența mea, pe care o dau bisericii«. Așa glăsuiau în toate vremile următorii lui Christos dând pildă de jertfă credincioșilor. Dar' s'a schimbat »sistemul«. Părințele Goldș făcând calea pe o oră cu trenul, a pretins pentru slujba dumnezească, săvârșită la sfințirea bisericii din Boborșin 100 fl. La rugărilor lor înduratu-s'au cei de neam străin și li-au venit într'ajutor, ca potrivit lăcaș să zidească Dumnezeului nostru. Și când terminat a fost, — credincioșilor nu li-a rămas decât bucuria faptei împlinite și credința în D-zeu, — a venit episcopul și pentru-că a deschis Împăratului Mărireii ușile locuinței Sale,

a pretins din istovita lor ladă bisericească o »sută de florini«. Cu ce puțin li-a mai rămas voit-au credincioșii să înfrumșeteze casa Tatălui, dar' episcopul a despoiat biserica de podoaba ei. Ce ziceți la »pata« asta d-lor pătați? Dar' nu vă mai spălați, căci e de giaba! »Sistemul« s'a schimbat. Avis comitetelor parohiale și dlor preoți!

»Mosca olearia«. Ținuturile Apuliei, în Italia, sunt grozav devastate de o insectă numită musca oleară, care mii și milioane se pune pe arborășii de oliv și îi prăpădește. Cum populațiunea trăște numai după câștigul din recolta uleiului, în urma acestei năpaste de musculițe a ajuns pieritoare de foame, așa că guvernul spre a veni în ajutor nenorociților, e constrâns să-i aplice la lucruri de clădiri. O idee despre pagubele cauzate de aceste jivini nu poate da spre pildă faptul, că numai în Lecce sunt plantate cu olivi 1000.000 hectare de pământ, cari dădeau celor 660.000 locuitori circa 1000.000 hectolitri de ulei în preț de aproape 70 milioane de lire. Toate acestea și multe alte plantațiuni acum sunt total devastate.

»Numai cânilor și Ungurilor«. Sublocotenentul Künle dela reg. 50 din Alba-Iulia la prânz în casina militară zilele trecute a respins cu mare furie spănacul, zicând că acela »nu e pentru oameni cinstiți, ci numai pentru câni și pentru Unguri«. Sublocotenentul Hospodar l'a îndrumat la ordine, din ce s'a iscat duel, în care Künle a primit o afundă tăietură la braț.

Statua Traian în Mehedinți. Ofițerii regimentului de infanterie din Mehedinți (România) au hotărât să ridice Împăratului Traian o statuă în curtea casarmei, pe locul unde s'au descoperit ruinele unei cetăți romane, în apropiere de rămășițele podului numit după marele împărat.

Guvernul român a interzis transportul de vite mărunt în România pentru comitatele ardelen Bistrița-Năsăud, Cojocna, Ciuc, Făgăraș, Treiscaune, Târnava-mică, Murș-Turda, Târnava-mare și Odorheiu.

Ocne de fer. Pe moșia d-nei Madzarli din Delinești (comitatul Caraș-Severin) s'au aflat straturi de fer, a căror drept de exploatare l'a câștigat societatea austro-ungară a căilor ferate. Ferul scos din aceste ocne se transportă la topitoarele dela Reșița și Anina.

Ralii ungare în Italia. Guvernul Italiei a făcut în Ungaria o mare comandă de ralii pentru căile ferate italiene. Primul transport a sosit la Fiume zilele trecute, de unde a fost transportat pe corăbii la Veneția. Comanda sună pentru ralii în cantitate de 35.000 măști metrice.

Scumpirea vinului în Germania. Consulatul austro-ungar din Stuttgart raportează, că prețul vinurilor s'a urcat dela 120 marce la 180—200 marce per hecto. Causa acestei rapide urcări e recolta slabă din anii trecuți și căutarea mare a vinurilor.

Inscripția germană, pe care patrioții o furaseră de pe monumentul din Vêrșet al răposatei Împărătese Elisabeta, s'a aflat. Într-una din nopțile trecute furii de atunci au ținut-o pe poarta prezidențială reuniunii de parc, care mai mult insistase, ca inscripția pe monument să fie germană. Acum se va pune în muzeul orașului, ca reliquie.

Omor senșional. În unul din numerii anteriori dăserăm știre, că gimnastul Pap Elemér a fost aflat mort în hotarul Sătmăruului împușcat fiind de făptuitorii necunoscuți. Afacerea acestui mistic omor a intrat acum într-o fașă foarte senșională. S'a constat, că astă-primăvară deja băiatul fusese chemat acasă sub pretext că e greu bolnavă mamă-sa; chiar și cal i-se adusese (cal cunoscut băiatului, furat din grajdurile lor de acasă) pentru-ca astfel cu atât mai ușor să poată fi prins în cursă. Pe cale s'a pușcat după el, dar' calul fiind iute de picioare atunci l'a scăpat de moarte. Acum însă planul criminal a succedat ucișagilor. — E arestat deja vărul ucișagului, un domn Papp Zoltán și alți trei oameni. Se zice, că investigația va scoate la iveală lucruri foarte senșionale.

Tragedia unei familii. La casa proprietarului Kelepecz Lajos din Iașoada, zilele trecute bucătăreasa se bolnăvise de lungoare (tifus). Căsenii nu l-au cunoscut boala; medic au chemat târziu, pe când întreaga familie era deja inficiată de boală. S'a bolnăvit stăpânul casei, apoi stăpâna, și rind pe rind cei șapte băieți ai lor, cum și cele trei servitoare. Medicul din Salonta, Dr. Alexiu Balogh, puțin mai putea să ajute. Sâmbătă a murit o fetiță, Luni tatăl, cari au fost înmormențați în taină, fără să știe ceialetăi bolnavi, dintre cari mama și un băiețel încă e pe moarte. În starea celorlalți copilași și a celor trei servitoare a intrat puțină îmbunătățire.

Speluncă de bachanalli în Buda-pesta. Pe unul din cel mai cercetat bulevard al Budapestei, într-o așa numită »bodega« se făceau deja de mai mult timp cele mai revoltătoare orgii cu fetețe minore, între cari erau câteva chiar sub doispřezece ani, nici una însă peste 15—16 ani. Era în local un apartament separat, unde numai confidenții aveau intrare; acolo li-se dădeau reprezentațiuni plastice cu copilițele în pieciuța goală și alte imbecilități, pe cari legea le clasifică înre cele mai grave crime. Abia în zilele acestea a simțit poliția despre bachanille ce se petrec acolo și a închis birtul, a arestat pe birtoșul și pe țalul, cum și pe o demondă, care momise copilițele în acea speluncă spurcată. Ziarele din Buda-pesta spun că ar fi implicate în scărboasa afacere chiar și personajii de înaltă poziție socială.

Concert. Măne Duminecă în 3 Decembrie n. va concerta capela militară a reg. de infanterie nr. 2 în restaurantul »Stadtpark«. Începutul la 7 ore seara. Intrarea de persoană 20 cr.

Singurul mijloc natural purgativ ușor de luat este apa amară Franz Josef, care mai mult de douăzeci de ani se bucură de neasemănată popularitate. Efectul ei disolubil este durabil. Apa amară Franz Josef se nu lipsească din nici o casă.

Primim următoarea

Rectificare.

În strofa »mi de gală

— O, soartă fatală!

A fost ieri o tristă schimbare.

Vă rog deci cu buna,

Să dați în »Tribuna«

Aceasta ca rectificare.

Ciriplic.

Știri mărunt. În Vidra-de-Jos lupii au spintecat săptămână trecută 48 oi și două vaci.

— Tribunalul din Viena a osândit pe Maria Kutsera la strangulare, pentru-că prin foame și schingiurii »și-a ucis fiica vitregă, o copilă de 8 ani.

— De pe hotarul Beriului niște Țigani au furat Duminecă noaptea 13 cai.

— În Brașov un căne turbat vagabundând alaltăieri pe strade, a mușcat 11 oameni.

La

Abonament lunar

pentru

Decembrie st. vechiu

învită

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

FELURIMI.

Prinți — redactori. Prințul Bariatinski, cu începere dela 1 Noembrie st. v. a întemeiat în Petersburg un mare ziar »Severni Kurjer«, al cărui șef-redactor e însuși prințul. În Rusia sunt trei prinți redactori: Meschtscherski, Uchtomski și Bariatin. Nici într-o țeară aristocrația nu este așa bine reprezentată în literatură, ca în Rusia. Serierile conților Tolstoi (tatăl și fiul), ale prințului Odofewski, al contelui Sologub, contesei Kostopscha, contelui Sallis, prințului Galizym, și ale prințului Wjasemski sunt cele mai escelente produse ale literaturii rusești.

Dintre cei trei prinți-redactori Meschtscherski e reacționar, Uchtomski conservativ, ear' Bariatin liberal. De remarcă, că în »affaire«-ul Dreyfus reacționarul Meschtscherski era hotărât dreyfusist.

Din public.)*

Declarațiune.

În interesul adevărului, al dreptății și al bunici reputațiuni a dlui protopop V. T. Gheaja, care în mod nedemn a fost atacat în »O plângere« din »R. O.« nr. 43, țin să declar:

După sfințirea bisericii din Jiețiu a tras la »Hotel București« unde a fost însoțit de I. Preda și de subșeriful, am petrecut la o masă separată de celalalt public, vorbind de poporul cel mai brav din Jiețiu, despre biserica lor frumoasă și despre actul sfințirii bisericii că în ce mod demn și impunător s'a săvârșit, — după aceea am cinat și la 8 ore dl protopop »și-a luat noapte bună și s'a retras în chilă sa, ear' eu m'am depărtat acasă. Alta nimic nu s'a întâmplat prin urmare cele-ce s'au scris în »O plângere«, că dl protopop ar fi pus să-i cânte, căsădas sau orice altă iantare, este o minciună obraznică.

Aș avé să reduc la adevărată valoare și altă marfă falsă din acea corespondență, dar' fiindcă nu mă privește pe mine, le retac, în speranță ca aceia cari au încă în ei simțul moral și știu ce minciuni s'au scris, vor arăta adevărul.

Livezeni, 1 Noembrie 1899.

Vasile Socol, paroch rom. gr.-or.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă. Red.

MAI NOU.

Răsboiul.

Din Londra se anunță, că lordul Wolseley a declarat în 30 Nov. c. la un banchet, că din corpul al doilea de armată s'a mai chemat sub arme o divisi. Divisia va pleca în 5—6 zile la Africa-sudică.

În Londra crește agitația, din pricină că aproape toate știrile despre triumful armelor engleze se dovedesc în urmă de neadevărâte și se disimint.

Ultime știri.

Bruxella, 2 Decembrie n. Știrea despre triumful Englezilor la Modder-River e esagerată. Ladysmith a căzut. Știrea aceasta se susține, cu toate-că din parte englezească se desminte.

Sosiți în Sibiu.

La 2 Decembrie n. 1899.

Hotel »Împăratul Romanilor«: Borza, notat din Viștea-de-jos; Dr. Knopf cu soția, medic din Cinou-mare; Dieker din Solinger, Schlesinger din Cașovia, Fischer, Lünne mann, dñ Viena, Klein, Stern, Hadinger, Mandel, din Budapesta, comercianți.

Hotel »Neurhrene«: Csanády, major din Cluj; Burger din Budapesta, Hermann din Viena, oficiali; Ferber, Oblath, Kohn, Jung, din Viena, comercianți.

Hotel »Meltzer«: Colombo, antreprenor din România; Theil, rector din Petrifalău; Bugner; preet; Balázs, notat din Măgheraș; Nagy, ospetar din Dicio-S-Martin; Popovici, preot din Boldogfalva; Hammerschlag, voiajor din Arad.

Hotel »Habermann«: Ivan, notat din Sebeșul-inferior

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Duminecă, 3 Decembrie n.

La 3 ore d. a.:

Das Glöckchen des Eremiten. Operă comică în 3 acte, de A. Maillart.

Seara la 7 ore:

DOLLY.

Comedie în 3 acte, de H. Christiernsohn.

Luni, 4 Decembrie n.

DER STÖRENFRIED.

Comedie în 4 acte, de Benedix.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Nr. 3511—1899.

[367] 1—1

Concurs.

Pentru ocuparea postului de notar cercual în comunele mici Nucet și Cornăpel (Szentjánoshegy și Hortobágyfalva), devenit vacant, se escrie de nou concurs pe lângă observarea, că petițiunile concursuale, scrise cu mâna proprie a concurenților și instruite conform prescrișilor §-lui 6 al art. de lege I. din 1883, au să fie înaintate subșerifului până la 9 Decembrie st. n. a. c.

Dotatiune:

1. Salar anual 400 fl.
2. Cuartir liber.
3. Taxele statutare pentru lucrările private.
4. În cazul că alesul va fi numit conducător de matricule, — onorar de 80 fl.

Noerichiu, la 29 Noembrie 1899.

Hanner, protopretor.

Apa amară purgativă »Francisc Iosif«.

premiată cu 10 medali de aur și în urmă singură premiată cu marea medalie millenară.

Domnul profesor Dr. Purjesz Zsigmond analisând numita apă zice:

»Apa amară purgativă »Francise Iosif«.

o întrebunțez totdeauna bucuros în casuri corespunzătoare, de oare-ce efectul ei de obicei se prezentă fără nici o apariție secundară neplăcută.

Cluj, August 1897. [116] 23—25

Prof. Dr. Purjesz Zsigmond m. p.

Se capătă în tot locul.

Direcțiunea în Budapesta.

AVIS.

Subscrisul îmi iau voie a face cunoscut onoratului public, că am închiriat localul din

strada Turnului (Saggasse) nr. 11,

mai înainte „Farmacia Rumler“, și l-am aranjat pentru

restaurant și ospetărie,

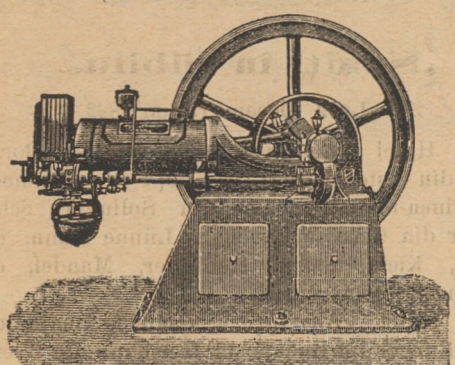
a cărei deschidere se va face azi, 2 Decembrie st. n.

Aducând aceasta la cunoștința on. public, îmi permit a-l ruga să cerceteze acest **nou restaurant** local.

Cu distinsă stimă

I. Mihailu.

[369] 1—1

Important pentru toți!

Prin scutirea legală de dare a benzinelui pentru lucrări industriale, precum și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto“

pentru benzină

cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53.

Locomobilul benzin „Otto“

este cea mai bună și cea mai ieftină putere motorică, pentru orice economie.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis.

[159] 24—52

Reprezentant pentru Transilvania: Andreiu Török, fabrică de mașini agricole, Sibiu

Declarațiune publică!

Subsemnatul institut artistic de portrete, spre a nu fi constrins să-și dimită portretistii eminent și artistic instruiți și spre a le procura ocupațiune a hotărât, pentru timp scurt și numai până la revocare, a furniza publicului

pe preț numai de 7 fl. 50 cr.

(abia jumătate din prețul sumei de confecționare)

un portret în mărime naturală

(bustă)

în pervazuri pompoase, elegante, negre-aurite-barock

a căror valoare reală e cel puțin 40 fl.

Cine dorește deci să aibă portretul său propriu, ori al soției, copiilor, părinților, fraților sau al altor persoane lui scumpe, chiar și al rudeniilor ori amicilor de mult reșoși, n'are decât să trimită fotografia, fire-ar aceea în ori-ce poziție, și în restimp de 14 zile va avea un portret, care de sigur îi va face cea mai mare surprisă. Lăcra la portret se computează în prețul portretului.

Comande, cu accluderea fotografiilor, cari împreună cu portretul gata se vor returna nedeteriorate, se primesc pentru prețul de mai sus, numai până la revocare, pe lângă rambursă, ori anticiparea banilor, la

institutul artistic de portrete

„Kosmos“

[298] 9—14

în Viena, Mariahilferstrasse nr. 116.

Pentru lucrarea eminentă, artistică și pentru semnarea perfectă a portretelor se garantează.

Scrisori de recunoștință și mulțumită, în număr foarte mare, stau la dispoziție spre vedere publică pentru ori-cine.

Turnătorie de clopote și fabrică de scaune de fer pentru clopote

Antoniou Novotny

în Timișoara-Fabric, [8] 22—24

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori-ce parte, îndată-ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

+ clopote patentate găurite +

de mine inventate și mai de multe-ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preajustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut. — ca și spre turnarea de toate de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare millenară.

Preț-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Inele elegante, pentru dame și bărbați.

Aur veritabil de 14 carate, platat pe argint, fiecare inel marcat oficial, pentru durabilitate perpetuă garanție de 5 ani.

Nr. 191. Inel cu Cap-Brilliant fl. 240.

Nr. 22. Inel cu inel de Cap-Brilliant, fl. 190.

Nr. 117. Inel cu inel de rubin fl. 175.

Nr. 142. Inel cu inel de brilliant și smaragd, fl. 175.

Nr. 145. Inel cu inel de turchise, foarte elegant, de brilliant, fl. 195.

Nr. 87. Cu safir și inel de brilliant, fl. 195.

Imitațiunile de briliante ale acestor inele au radiare grandioasă. Inele de cununie fl. 120 bucata.

Fașie de hârtie ca măsură.

Se capătă la

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse nr. 10.

Spedări cu rambursă. La inconvenientă banii se restituie. [308] 8—3

Pentru toate

6

sortirile la

loteria de binefacere

în favorul spitalului reuniunii de polițică din Budapesta

un los costă numai

I coroană.

Castigul prin pal

în valoare de [855] 5—15

100.000

coroane

5 câștiguri à 20.000 cor. etc.,

pe cari, la dorință, direcțiunea le răscumpără cu bani gata, pe lângă detragerea à 20% din suma valorii.

Prima sortire

irevocabil

la 4 Ianuarie st. n.

Comande efectuește prompt:

Biroul loteriei de binefacere,

IV. strada Kossuth-Lajos nr. I.

Ghete de zădapa sau șușoni, părechea 2 fl.

Din cauza părăsirii comerțului și a strămătărei din Sibiu

Vânzare totală

(Ausverkauf)

pe lângă controlă oficială conform deciziei magistratului orașenesc nr. 16498/1899.

Îndeosebi deamă de atențiune e împrejurarea, că în scopul desfacerei grabnice am dispus ca din toate **stofele, fine, de lână de oaie**, de diferite sorte, trimise în deposit la

Atelierul meu de croitorie,

să se confecționeze **vestimente pentru bărbați și copii**, pe măsură. On. public are deci ultima și cea mai bună ocaziune a se aproviziona cu vestimente ieftine și bune, de confecțiune proprie și nu fabricate.

Ghete, pălării și ploiere, cum și toți ceilalți articli, cât timp va fi în proviziunea prezentă, se vor vinde asemenea în **desfacere totală** (Ausverkauf).

Localul de prăvălie e de închiriat încă pe **cinci ani** următori.

Stelajurile și întreg aranjamentul prăvăliei sunt

de vânzare

cu prețuri ieftine.

Cu distinsă stimă:

Isak Ascher,

deposit de vestimente

[348] 11—15

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 4—6 în edificiul Comandei de Corp.

Ghete de zădapa sau șușoni, părechea 2 fl.

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpușăriei și de recușite de atelier.

Tot felul de pielării lucrate

Articole ce se țin de păpușărie și recușite. Apreturi de piele, lack, vach, ață și spagat recomandă on. public și militarilor în marșă bună recunoscută și cu prețuri cât se poate de ieftine, în detal și în mare, firma comercială

I. Gottstein's Sohn.

(Proprietar, Adalbert C. Gottstein) în Sibiu, Piața-mică nr. 5.

Spre deosebită atențiune.

NOU!

Nu mai purta d-ta papuci fără cuptușeala de talpă de Asbest a lui Dr. Högyes, brevetată.

Să ne apărăm picioarele de frig, umezeală și răcire.

Să ne păzim de falsificate!

Numai talpele provăzute cu această vigneta de brevet sunt veritabile

Nu mai există dureri de picioare!

Nici bătăături, nici sudori de picioare, nici îngroșarea pielii, nici ferbnteli.

După scurt timp de purtare, cei cari își provide papucii cu cuptușeală de talpă Asbest de a lui Dr. Högyes, brevetați în întreaga lume, capătă umblat ușur.

Prețurile:

Talpi de nésip, părechea 40 cr., talpi de Asbest de tesătură simplă 60 cr., de grosime dublă 1 fl. 20 cr.

Că cuptușeala de talpă Asbest e excelentă, dovedește mai mult faptul, că armatei comune ces. și reg. și honvezimei reg. ung. s'au furnizat până acum 22 500 părechi.

0 păreche de talpi de Asbest, chiar și la cel mai apăsător umblat țină un an de zile.

Spedare numai cu rambursă, ori pe lângă plătierea anticipativă a banilor.

Deslășiri, prospecte și declarațiuni de mulțumită, gratis.

Vânzători mai departe, pe lângă condițiuni mai favorabile se caută.

Fabrica de mărfuri de Asbest — societate pe cote.

Comande din afa a se execută cu îngrijire. Spedare cu rambursă.

Pentru vânzători deosebită reducere de prețuri.

Declarațiuni de recunoștință.

Oficiul marelșăliei de curte a Alteței Sale Archiducelui Leopold Salvator.

Fabrică de mărfuri de Asbest.

Alteța Sa ces. și reg. Archiduce Leopold Salvator este extraordinar de mulțumit cu papucii cuptuși cu talpă de Asbest. Alteța Sa a întrebuințat acești papuci la excursiuni mai lungi și a simțit, că picioarele nu i-s'au oboșit așa, cum în alți papuci ordinari s'ar fi oboșit. Trimit o păreche de papuci pentru venat, ca după modelul aceluia să faceți alții cuptuși cu talpă de Asbest, la același păpușar și apoi să-i trimiteți aici. Credem, că acești papuci de venătoare vor fi tot așa de buni și corăspunzători, precum au fost papucii de salon.

Agram, la 8 Iulie 1898.

Krahl,

capitan de husari

Postul ministru-president al Ungariei, president al judecătoriei administrative, scrie următoarele:

Stimate dle Doctor!

Papucii cu cuptușeală de Asbest s'au dovedit a fi excelenți, umblu firm și neferorat; toate durerile în picioare 'mi-s'au sfârșit, așa că — așa cred — boala mea de picioare nu mai are lipsă de nici o cură medicală.

Îți mulțumesc pentru binevoitorul sfat

Danoș, la 17 Septembrie 1897.

stimător:

Alexandru Wekerle.

[265] 15—52

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpușăriei și de recușite de atelier.